

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda, Nicolaev Ghenadie, Moraru Petru,
a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către
procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Sârbu Valeriu, prin care
solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 ianuarie
2016, în cauza penală privindu-l pe

Cîssa Serghei Vladimir, născut la 20 octombrie
1968, originar din Ucraina, regiunea Odessa, r-nul
Bolgrad, s. Cervonoarmeisckoie și domiciliat în
UTA Găgăuzia, or. Ceadâr-Lunga, str. Lenin nr.104,
ap. 8.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.07.2015 – 16.09.2015 (prima instanță);
2. 14.10.2015 – 19.01.2016 (instanța de apel);
3. 08.04.2016 – 20.09.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții
Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 16 septembrie 2015, cauza fiind
examinată în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală,
Cîssa Serghei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.
324 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe
un termen de 5 ani, cu amendă în mărime de 6000 unități convenționale, ceea ce
constituie 120000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen
de 8 ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea
stabilită lui Cîssa Serghei, a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune
de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Cîssa
Serghei, în baza Ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 335 ef din 06.06.2014,
fiind persoană publică, activînd în funcția de Șef al Organului de Urmărire Penală al
Inspectoratului de Poliție Taraclia, adică în conformitate cu art. 123 Cod penal, fiind

persoană publică împuternicită într-o instituție cu drepturi și obligațiuni deosebite, folosindu-se de situația de serviciu și în conformitate cu prevederile art. 56 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind conducătorul organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Taraclia, fiind în drept de a-și reține sesizările asupra cauzelor penale pentru efectuarea urmăririi penale împotriva persoanelor, a adoptat ordonanța de primire a cauzei, revenindu-i atribuțiile ofițerului de urmărire penală, a aflat despre faptul că, la data de 11 iunie 2015, în Registrul de evidență a înștiințărilor nr. 2 al Comisariatului de Poliție a raionului Taraclia sub nr. 747, a fost înregistrat faptul conducerii de către cet. Pruteanu Dumitru a mijlocului de transport în stare de ebrietate cu grad avansat, fiind în cunoștință de cauză că, infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, se examinează de organul de urmărire penală, fiind obligat ca conducătorul organului de urmărire penală să exercite controlul asupra efectuării la timp a acțiunilor de descoperire și prevenire a infracțiunilor, să ia măsurile necesare pentru asigurarea efectuării sub toate aspectele, complet și obiectiv a urmăririi penale, precum și asigură înregistrarea în modul stabili a sesizărilor despre săvârșirea infracțiunilor, a încălcat art. 56 alin. (2), art. 57 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 3 alin. (6), art. 13 alin. (1) lit. a), c) a Legii nr. 333 din 10.11.2006 „cu privire la statutul ofițerului de urmărire penală”, fiind persoană publică și cu funcție de răspundere, a încălcat prevederilor Legii nr. 158-XVI din 04.07.2008 „cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public”, avînd calitatea de polițist al Inspectoratului de Poliție Taraclia, împuternicit cu drepturi și obligațiuni, din care reiese că, activitatea poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, care sunt stipulate în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în Codul European de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului, transparenței, respectării secretului de stat și al altor informații oficiale cu accesibilitate limitată, art. 28 alin. (1) lit. h) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, care prevede că, polițistului îi este interzis să solicite sau să accepte cadouri, servicii, favoruri, invitații sau orice alt avantaj, destinate personal acestuia sau familiei sale, a încălcat art. 15 al Codului de etică și deontologie al polițistului, avînd scopul de a primi bani și bunuri ce nu i se cuvin, aflîndu-se în încăperea Inspectoratului de Poliție Taraclia, amplasat pe str. 1 Mai, 69, or. Taraclia, în perioada din 12.06.2015, acționînd intenționat, cu scopul de a primi banii ce nu i se cuvin, avînd scopul de a lăsa la sine sesizarea în cauză, și să efectueze în modul

intenționat urmărirea penală și executarea prin aceasta a obligațiilor ofițerului de urmărire penală, l-a chemat la el în birou pe Pruteanu Dumitru, de la care a extorcat suma de 1100 euro, pentru exercitarea acțiunilor de urmărire penală care intră în atribuțiile lui de serviciu, cât și în încălcarea acestor atribuții, la fel a solicitat și a primit 20 litri de benzină, pentru a întreprinde măsuri privind eliberarea mijlocului de transport de model „Opel Vectra”, cu numerele de înmatriculare CH BB 076, care îi aparținea lui Pruteanu Dumitru, autovehiculul fiind reținut la data de 11.06.2015 pe teritoriul IP Taraclia.

La 17.06.2015, într-u îndeplinirea acțiunilor sale intenționate, Cîssa Serghei, a primit spre examinare materialele cauzei din 11.06.2015, cauza fiind înregistrată în Registrul de evidență a înștiințărilor nr. 2 al Comisariatului de Poliție Taraclia sub nr. 747, în care a fost înregistrat faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate cu grad avansat de către Pruteanu Dumitru, fiind emisă pe numele său ordonanța cu privire la începerea urmăririi penale în privința lui Pruteanu Dumitru, fiind inițiată cauza penală nr.2015460188 în baza prevederilor art. 264¹ alin. (1) Cod Penal.

Tot el, Cîssa Serghei, la 20 iunie 2015, în scopul exercitării acțiunilor sale ilegale, aflându-se în biroul său de serviciu, amplasat în incinta Inspectoratului de Poliție Taraclia, de pe str. 1 Mai, 69, or. Taraclia, aproximativ la orele 17:45, personal a primit de la cet. Pruteanu Dumitru suma de 1100 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, constituia cursul de 1 euro echivalent a 21,3119 lei, primind suma de 23443,09 lei și prețul a 20 litri de benzină care constituiau suma de 400 lei.

Acțiunile inculpatului Cîssa Serghei au fost încadrate de prima instanță în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, coruperea pasivă, adică pretinderea și primirea, de către o persoană publică, bani ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, contrar acesteia, cu excoercirea de bunuri.

În temeiul cererii inculpatului Cîssa Serghei, prin înscris autentic, admis de prima instanță, cauza penală a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul Procuraturii Anticorupție Serviciul „Sud”, Ciuleacu Anatolii prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoria Taraclia din 16 septembrie 2015, în partea ce ține de stabilirea pedepsei în privința lui Cîssa Serghei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cîssa Serghei să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit, c) Cod penal și

să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că:

- pedeapsa aplicată în privința lui Cîssa Serghei este prea blîndă, precum și consideră neîntemeiată aplicarea prevederilor art. 90 CP în privința inculpatului;

- inculpatul Cîssa Serghei fiind interogat în cadrul ședinței de judecată și-a recunoscut vinovăția sa și se căiește de cele comise;

- inculpatul ocupînd funcție publică, a comis o infracțiune gravă, prin care a pricinuit daune materiale în proporții considerabile organului de urmărire penală și intereselor societății, comise în rezultatul încălcării normelor legii, precum și a încălcării obligațiilor de serviciu consfințite prin legi, încălcînd și principiile fundamentale ale drepturilor cetățenilor;

- la stabilirea pedepsei prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, privind atingerea scopului restabilirii echității sociale, la stabilirea pedepsei ținînd cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de circumstanțele atenuante și agravante;

- la momentul stabilirii pedepsei în privința lui Cîssa Serghei trebuia să fie luat în considerație și faptul că partea acuzării consideră neîntemeiată aplicarea art. 90 Cod penal, în privința lui Cîssa Serghei, deoarece, pedeapsa aplicată în privința acestuia nu corespunde infracțiunii pe care a comis-o ultimul. Motiv din care, în privința lui Cîssa Serghei neîntemeiat au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 ianuarie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță, corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat l-a recunoscut pe Cîssa Serghei, în cadrul ședinței de judecată, culpabil de comiterea faptei imputate - infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă, în baza probelor administrate în cauză, apreciate în mod corespunzător.

Cîssa Serghei în cadrul urmăririi penale cît și la examinarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel a recunoscut culpa sa, din examinarea probelor directe și indirecte administrate în cauză, în ansamblu și înlănțuirea lor logică, instanța de apel a conchis că, că inculpatul Cîssa Serghei și-a dat perfect seama de actele pe care le-a comis, de gravitatea acestora și penalitatea lor, fiind de acord ca cauza penală să fie examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în care benevol și activ a participat la descoperirea faptei comise de către ultimul.

La fel, instanța de apel a atestat, că la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă aplicabile în privința inculpatului Cîssa Serghei, de către prima instanță s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise de ultimul, anume că inculpatul a comis o infracțiune intenționată, consumată, din categoria infracțiunilor grave, de personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat,

fiind prima abatere de la legislație, de situația familială, că are la întreținere un copil invalid din copilărie, recunoașterea vinovăției și căința sinceră de comiterea infracțiunii, de comportamentul inculpatului, precum și a faptului că sunt prezente circumstanțe atenuante și lipsesc circumstanțe agravante.

Totodată, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a stabilit faptul că, corectarea și reeducarea inculpatului Cîssa Serghei va fi posibilă fără izolarea respectivului de societate, deoarece, termenul de probațiune stabilit în privința inculpatului va avea efect asupra acestuia, prin care își va atinge scopul de corectare și reeducare, de prevenirea de noi infracțiuni, precum și de ispășire a pedepsei aplicate.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în cadrul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul, Sârbu Valeriu, care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 16) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, invocînd că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție;

- circumstanțele invocate de instanța de apel nu pot fi considerate ca circumstanțe excepționale, ce ar justifica aplicarea unei pedepse mai blînde decît cea prevăzută de lege și condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, deci instanța de apel nemotivat și incorect a ajuns la concluzia că în privința inculpatului pot fi aplicabile prevederile art. 90 Cod penal;

- din conținutul deciziei instanței de apel nu este clar în baza căror criterii excepționale, fapt determinat de pct. 12 din Hotărîrea Plenului CSJ nr. 8 din 11.11.2013, „*Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*”, instanța de apel a ajuns la concluzia că pedeapsa aplicată inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este una echitabilă, iar corectarea și reeducarea inculpatului pot fi atinse numai prin condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei;

- infracțiunea comisă de inculpat este o infracțiune gravă, astfel fiind cauzate daune intereselor publice, afectînd imaginea instituțiilor statale și a întregii societăți, daune nemateriale, care indiferent că persoana vinovată a fost condamnată, nu pot fi considerate ca total reparate;

- instanța nu a efectuat individualizarea corectă a pedepsei și nu a motivat necesitatea aplicării pedepsei atât de blânde față de inculpat, cât și faptul necesității aplicării art. 90 Cod penal, subapreciind pericolul social al faptei infracționale comise de către inculpat;

- circumstanțele cauzei și pericolul social al faptei comise de către inculpat denotă că reeducarea acestuia poate fi atinsă doar în locurile de detenție;

- aplicarea unei pedepse mai blânde nu este posibilă, deoarece s-a stabilit din materialele dosarului că inculpatul a săvârșit infracțiunea intenționat folosindu-se de situația sa de serviciu, fiind în funcția de șef al organului de urmărire penală a IP Taraclia;

- prin aplicarea pedepsei prea blânde inculpatului, instanța de apel nu a respectat prevederile din pct. 3), 5), 6) a Recomandării Colegiului penal al CSJ nr. 61 din 14.12.2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale în cauzele de corupție” și prevederile pct. 10), 12), 17) din Hotărârea plenului CSJ nr. 8 din 11.11.2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”;

- faptul recunoașterii vinovăției și examinarea cauzei conform proceduri simplificate, prevăzute de art. 364¹, lipsa antecedentelor penale, sau caracteristica pozitivă a persoanei nu pot fi considerate ca circumstanțe atenuante, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept i se va acorda o dublă valență juridică;

- analizând materialele dosarului penal și decizia motivată a instanței de apel, rezultă că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor probelor în coroborare, cercetate în cadrul ședințelor instanței, importante pentru soluționarea justă a cauzei penale, s-a expus incomplet asupra unor probe, lăsând loc pentru interpretări dubioase, precum și și-a întemeiat concluzia fără a le verifica, prin ce a comis erori de fapt și de drept.

7. La recursul ordinar declarat de către procuror, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Cîssa Serghei, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului din motiv, că acesta este vădit neîntemeiat, invocând că:

- temeiurile indicate în recurs sunt neîntemeiate, recurentul limitându-se în general la pedeapsa aplicată de instanța de apel;

- prima instanță și instanța de apel au examinat sub toate aspectele cauza penală, au dat o apreciere justă acțiunilor inculpatului și au aplicat o pedeapsă legală, luând în considerație toate circumstanțele atenuante la caz;

- potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de fond. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o

acuzatie penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției instanței de fond (hotărârile CEDO în cauzele Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda);

- motivele invocate de recurent, au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei;

- la stabilirea pedepsei, prima instanță și instanța de apel, just și-au argumentat și au ținut cont de prevederile art. 61, 75-76, 90 Cod penal, deci pedeapsa aplicată inculpatului a fost motivată, individualizată și aplicată în corespundere cu prevederile legale.

8. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze parțial hotărârea, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit menționează că recurentul, drept temeiuri pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 16) Cod de procedură penală, care stipulează că *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție”*.

În atare circumstanțe, luând în considerație că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de prima instanță și menținută de instanța de apel și nici

încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, Colegiul penal lărgit nu se va expune referitor la aceste aspecte, dar va analiza motivele recurentului referitor la chestiunea motivării individualizării pedepsei și aplicării suspendării condiționate a pedepsei „stabilite în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, de către prima instanță, soluție menținută greșit de instanța de apel”, temeuri pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, ce s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, reținând în acest sens următoarele argumente.

Colegiul penal lărgit menționează că prima instanță și instanța de apel, corect au constatat că vinovăția inculpatului Cîssa Serghei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, coruperea pasivă - pretinderea și primirea, de către o persoană publică, bani ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, contrar acesteia, cu exorcarea de bunuri, a fost dovedită prin cumulul de probe administrat la urmărirea penală, analizat prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, cu privire la constatarea instanței de apel din deciziei sa (f.d. 98, vol. II), în care aceasta menționează că „[...] Colegiul ajunge la concluzia că prima instanță corect a constatat că corectarea și reeducarea inculpatului Cîssa Serghei, este posibilă fără izolarea acestuia de societate, deoarece termenul perioadei de probațiune va avea influența asupra inculpatului și va atinge scopul de corijare și reeducare a inculpatului, prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni [...]”, Colegiul penal lărgit atestă că este una generală, neconcretă și inadmisibilă, deoarece potrivit art. 90 Cod penal, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului, motivînd obligatoriu condamnarea cu suspendare condiționată a executării pedepsei, ținînd cont de toate circumstanțele cauzei stabilite.

Totodată, din conținutul sentinței primei instanțe (f.d.46, vol. II) și a deciziei instanței de apel (f.d. 94, vol. II), rezultă că ambele instanțe ierarhic inferioare, greșit la individualizarea pedepsei au reținut ca circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției inculpatului, în condițiile în care această circumstanță a atras incidența procedurii simplificate prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală , astfel fiind acordată o valență juridică dublă aceleiași situații de drept.

La fel, Colegiul penal lărgit subliniază că lipsa antecedentelor penale a inculpatului Cîssa Serghei, care la momentul săvârșirii infracțiunii de corupție pasivă era persoană publică, nu poate fi luată în considerare ca o circumstanță atenuantă, or legislația în vigoare ce reglementează statutul diferitor persoane publice, prevede drept condiție pentru numirea, alegerea, acestora în funcție lipsa antecedentelor penale. Deci, în acest caz lipsa antecedentelor penale nu poate fi considerată ca o circumstanță atenuantă sau ca indice pozitiv ce caracterizează persoana.

În același context, instanța de recurs ordinar atestă că contrar prevederilor art. 61 alin. (2), 75 Cod penal, ambele instanțe ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că infracțiunea comisă de inculpat este o infracțiune gravă, iar prin săvârșirea acesteia au fost cauzate daune intereselor publice, fiind afectată imaginea autorităților publice și a organului de poliție, daune nemateriale, care indiferent dacă persoana este condamnată, nu pot fi considerate ca total reparate și eronat au concluzionat că scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și a altor persoane, se va atinge fără executarea reală a pedepsei cu închisoarea stabilite.

Colegiul penal lărgit mai statuează că în cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rînd, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rînd, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă acesta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și quantumului acesteia, în cazul stabilirii unei pedepse sub formă de închisoare, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probațiune stabilit de instanța de judecată.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

La caz, potrivit materialelor cauzei rezultă că ambele instanțe ierarhic inferioare au dispus în temeiul art. 90 Cod penal, suspendarea executării pedepsei închisorii de către inculpatul Cîssa Serghei pe un termen de probațiune de 3 ani. În virtutea celor menționate, Colegiul penal lărgit reține că această concluzie este greșită, or în rezultatul săvârșirii de către inculpatul Cîssa Serghei a unei infracțiuni grave prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, au fost cauzate daune intereselor publice, iar aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia nu va duce la realizarea scopului preventiv-educativ a legii penale.

Prin urmare, rejudecînd cauza, ținînd cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite care se califică ca una gravă, de urmările prejudiciabile a acestei infracțiuni, care comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece s-a manifestat în structurile autorităților statului – organul de urmărire penală Turaclia, a discreditat și compromis activitatea acesteia, de personalitatea condamnatului, instanța de recurs conchide că în privința lui Cîssa Serghei, urmează a fi stabilită în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, amendă în mărime de 6000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 8 ani și cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul va conștientiza gravitatea acțiunilor sale, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea acestuia, cît și a altor persoane.

Totodată, Colegiul penal lărgit specifică că, în speță, sunt respectate exigențele art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației condamnaților, menționîndu-se că urmează a fi diferențiată noțiunea de individualizare a pedepsei de noțiunea de individualizare a executării pedepsei. Prin actul de individualizare a executării pedepsei cu suspendarea executării instanța pune pe cel condamnat în situația de „*condamnat cu executarea pedepsei condiționat suspendată*”. În acest mod suspendarea condiționată a executării pedepsei se arată a fi o problemă privind executarea pedepsei dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei. Astfel, se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea pedepsei.

Astfel, ținînd cont de recomandarea formulată de Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție nr. 62 „*Cu privire la înțelesul sintagmei „dacă nu se agravează*

situația condamnatului” ce se conține în art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală”, potrivit căreia: „Ca agravare a situației condamnatului se înțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuată; situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii, care afectează dreptul inculpatului la apărare.”, Colegiul penal lărgit invocă că excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, care stipulează că judecând recursul, instanța admite recursul, casează hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului, nu poate fi considerată o agravare a situației acestuia, deoarece nu s-a făcut o altă reîncadrare a faptei în sensul agravării și nici nu s-a dat o altă individualizare a pedepsei stabilite în același sens.

9. În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul procurorului urmează a fi admis, cu casarea în partea stabilirii pedepsei în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, a sentinței Judecătoriei Taraclia din 16 septembrie 2015 și a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 ianuarie 2016, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, confirmându-se temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, sub aspectul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare stabilite în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, precum și că ambele instanțe ierarhic inferioare greșit au motivat individualizarea și executarea pedepsei.

10. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Sârbu Valeriu, casează în partea stabilirii pedepsei sentința Judecătoriei Taraclia din 16 septembrie 2015 și decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 ianuarie 2016, în cauza penală privindu-l pe Cîssa Serghei Vladimir, rejudecă cauza în această parte, pronunțînd următoarea hotărâre.

Cîssa Serghei Vladimir se consideră condamnat în baza art. 324 alin. (2) lit. (c) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa – 5 (cinci) ani închisoare, cu executare în

penitenciar de tip semiînchis, amendă în mărime de 6000 (șase mii) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 8 (opt) ani.

Executarea pedepsei se va calcula din momentul reținerii cu includerea în acest termen a perioadei aflării în arest la domiciliu a lui Cîssa Serghei Vladimir din 20 iunie 2015 pînă la 20 iulie 2015.

În rest se mențin prevederile hotărîrilor judecătorești atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 octombrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Moraru Petru